

"JEIGU PATYS SAVO INTERESŲ NEGINSIME, NIEKAS NEAPGINS"

Taip pasakė "Dviragio" žemės ūkio bendrovės pirmininkas, rajono tarybos narys Rimantas Velykis, pradėdamas žemdirbių konferenciją, ketvirtadienį vykusią savivaldybės Teatro rūmuose. Į ją susirinko apie 100 aktyviausių rajono ūkininkų ir bendrovininkų.

Konferencijoje dalyvavo Seimo nariai Vytautas EINORIS, Mykolas PRONSKUS, rajono meras Vytautas MASIULIS.

VALDININKAMS – 70 PROCENTŲ ALGOS

Anot Seimo nario Mykolo Pronskaus, įmanomi du žemės ūkio ekonomikos variantai – laisvoji ir reguliuojama rinka. Dabartinė šalies valdžia pasirinko pirmąjį variantą, kuris šiame etape nepriimtinas ir žlugdo šalies žemdirbius, ypač tuos, kurie ūkininkauja nederlingose žemėse. Tokių žemių kategorijai priklauso ir didesnė dalis Rokiškio rajono.

Žemės ūkio ministro įsakyme dėl orientacinių 1998 metų derliaus supirkimo kainų grūdų kainos nustatytos gerokai mažesnės, negu buvo praėjusiais metais. Atsisakyta maistinių grūdų supirkimo kvotų. Už pirmos klasės kviečių toną žadama mokėti po 460 litų. Pernai tokie pat kviečiai kainavo beveik 700 litų. Tona rugių palyginti su 1997-aisiais atpigo 260 litų, ir šiemet žemdirbiai už ją gaus tik 370 litų. Be to, už parduotus maistinius javus valstiečiai per 10 dienų gaus tik 70 procentų kainos. Ūkininkas iš šalės replikavo, kad Seimo nariams ir kitiems aukštiesiems šalies valdininkams, lemiantiems žemės ūkio produktų kainų politiką, reikėtų mokėti ne visą, o tik 70 procentų algos. Kažin, ar jie būtų patenkinti.

Dar sunkiau ir visai neaiškiomis kainomis valstiečiams teks realizuoti pašarinius javus, kurie sudaro daugumą rajone auginamų kviečių ir miežių.

- Kaimietį pribaiigs valdininkai, - konstatavo ūkininkas Vytautas Šlikas. - Kainos šokinėja, kaip kompas rodyklė, prisitaikyti prie jų neįmanoma.

PIENAS – KAIMIEČIO IŠGANYMAS

Iki pat šios vasaros rajono žemdirbiai gyre akcinę bendrovę "Rokiškio sūris" vien už tai, kad ji laiku atsiskaito už superkamą pieną. Tačiau, anot konferencijos dalyvių, dabar jau pradėdama suprasti, kad ne viskas taip šaunu. Kodėl rajone aukščiausios rūšies pieno superkama 3, pirmarūšio apie 20 procentų, o visas kitas antrarūšis? Atsakymas gali būti tik vienas – kad už kilogramą reikėtų mokėti tik 52 centus. Konferencijoje vėl prisimintas seniai skambantis paradoksas: kaip "Rokiškio sūris" iš antrarūšio pieno pagamina pirmarūšę produkciją, kurią perka užsienis?

Žemdirbius skaudžiai "muša" naujieji pieno standartai. Visų pirma jie palies smulkiuosius pieno statytojus, laikančius 1-2 karves, o tokių rajone yra per 70 procentų, jie parduoda daugiausia pieno. Lailūnų žemės ūkio bendrovės pirmininkas Rimantas Varanius kalbėjo, kad, įsigaliojus naujiems pieno kokybės vertinimo kriterijams, pradėjus skaičiuoti baltymų kiekį, jo bendrovė per metus neteks apie 70 tūkstančių litų pajamų.

Konferencijoje prisiminta, kad Vakarų Europoje pieno supirkimo kainos yra dvigubai didesnės negu Lietuvoje – 1,2-1,3 lito už kilogramą.

RENGIAMA PROTESTO AKCIJA

Žemdirbių skundai konferencijoje pylėsi, kaip lietus šią vasarą, kalbėta ne tik apie ekonomines, bet ir politines problemas. Seimo narys Vytautas Einoris priminė tuos metus, kada jis buvo žemės ūkio ministras ir už kviečius mokėjo po 700 litų. Praeitose kadencijos Seime agrarininkų buvo tiek, kad jų visiškai pakako ne tik Kaimo, bet ir kitiems komitetams. Deja, per pastaruosius Seimo rinkimus kaimo žmonės balsavo ne už savo interesų gynėjus, tad nėra ko norėti, kad kaimo problemos būtų prioritetinės.

Konferencijos dalyviai apsvairstė kreipimąsi į Respublikos Vyriausybę, visus šalies žemdirbius. Jame teigiama, kad dabartinės grūdų, kiaulienos supirkimo kainos nepadengia gamybos išlaidų. Į šalį iš Vakarų plūsta nekokybiška produkcija. Lietuvos kaimas gyvena ant bankroto ribos. "Susidaro įspūdis, - sakoma kreipimesi, - kad Respublikos valdžiai nerūpi kaimo žmonių likimas".

Kreipimesi reikalaujama žemės ūkio ūkimui skirti 10 procentų biudžeto pajamų, įvesti minimalias ribines kiaulienos supirkimo kainas. Jos turėtų būti ne mažesnės kaip 5,4 lito už kilogramą. Be to, 1998 metų derliaus grūdams reikėtų nustatyti tokias kainas: už toną pirmos rūšies kviečių 550 litų, rugių – 500. Reikalaujama sudaryti vienodas sąlygas visoms ūkininkavimo formoms, pagerinti ūkininkavimo sąlygas mažo našumo žemėse.

Jei į šiuos reikalavimus nebus atsižvelgta, konferencijos dalyviai pakvies visus šalies žemdirbius 1998 metų liepos 29 dieną surengti protesto akciją prie Vyriausybės rūmų.

Stasys Varneckas

Konferencijos dalyvių nuomone, kaimas gali persėsti į tokias vežėčias
Ksavero Bagdono
nuotrauka

ROKIŠKIS IR JEKABPILIS REANIMUOJA DRAUGYSTĘ

Lydimas Jekabpilio rajono tarybos pirmininko Janio Raščevskio, Rokiškio rajono delegacija nuvyko į Latvijos-Lietuvos pasienyje esantį Garsenės (Garšvinės) miestelį. Rokiškėnai lankėsi pačiame rajono užkampyje. Juk dar nelabai senais laikais, važiuodami Aknystės – Subatės keliu, užsukdavome į Garšvinės parduotuvę. Atvirai pasakius, tuo mūsų pažintis su šiuo miesteliu ir pasibaigdavo. O gaila...

GARŠVINĖJE

Sovietiniais laikais miestelis buvo kolūkio centras. Gyvenimo būdas ir tempas – kaip mūsų Kamajuose ar Jūžintuose.

Subyrėjus kolūkiui, be šeimininkų liko ūkio administracijos pastatas, sporto salė, kultūros namai.

- Supratome, kad prarasime daug vertingo turto. Tad, padedant rajono valdžiai, patalpas perėmėme savo žinion, suremontavome. Dabar miestelio gyventojai turi kur praleisti laisvalaikį, jaunimas pasportuoti. Bet tai dar ne viskas. Mūsų labai gražios apylinkės, švari Susiejės upė su vaizdingomis pakrantėmis, nuostabus XIX amžiaus pradžioje sodintas parkas, nenuniokotas barono Bumbergo dvaro ansamblis, respublikinės reikšmės architektūrinis paminklas-bažnyčia ir koplyčia, - svečiams pasakojė Garšvinės seniūnė Daiva Mažeika.

- O visa tai turėjo sudominti poilsiautojus, turistus.

Seniūnija iš savo lėšų įkūrė ekskursijų biurą, vienam darbuotojui moka atlyginimą. Išleisti reklaminiai lankstinukai, spalvotas sieninis kalendorius.

Šiais metais Garšvinę aplankė daugiau kaip tūkstantis turistų. Ilgesniam laikui norintiems apsistoti – kambariai, kuriuose 30 lovų. Šalia jauki kavinė – baras.

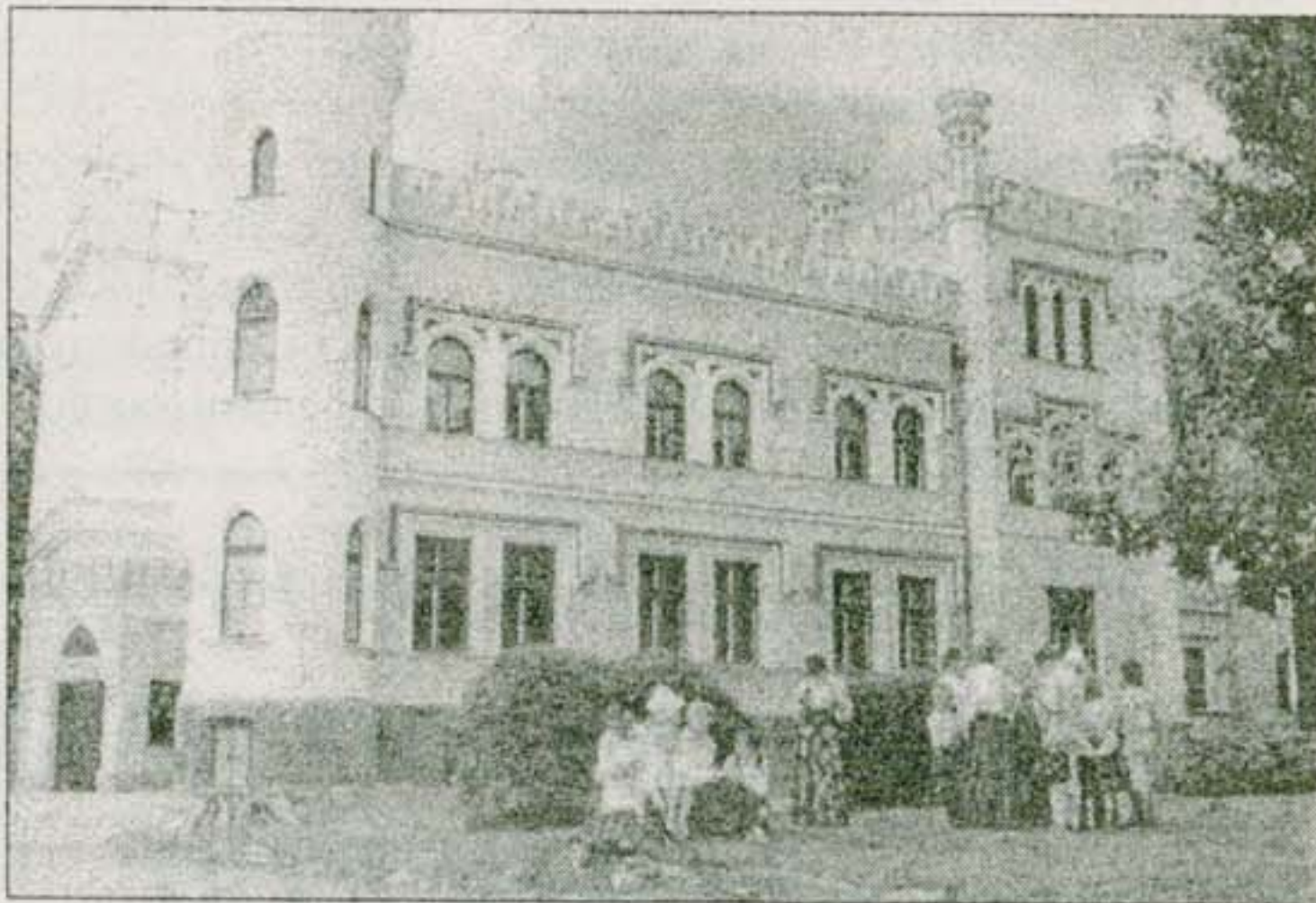
Įrengtos aikštelės palapinėms, pasirūpinta automobilių apsauga. Paros nakvynė kainuoja 1 latą.

- Dabar restauruojamas senas vandens malūnas ant Susiejės. Jis bus ir elektros jėgainė, turėsime savo mini hidroelektrinę. Šalia esančiame pastate numatėme įrengti ne didelį, bet originalų viešbutį. Visur išsaugosime senovinių pastatų autentiškumą. Darbai jau vyksta. Tikimės, kad Garšvinę pamėgs ir pastovūs poilsiautojai, - sakė ponė Daina Mažeika. - Taip atsiras darbo vietų, gausime papildomų pajamų.

Vaikščiodami po buvusius barono Bumbergo rūmus, žavėdamiesi rūpestingai prižiūrimu parku, jo alėjomis kalbėjomės, kad visa tai neprasčiau galima padaryti, pavyz-

Garšvinėje gyvenantis Antanas Tinišis prašė pasveikinti du jo brolius bei jo gimines, gyvenančius Rokiškyje.

Miestelio puošmena – barono Bumbergo rūmai.

džiui, ir Salose. Tik reikia iniciatyvių žmonių.

Rimantas Jurgelionis
Autoriaus nuotraukos

DARBO BIRŽOS REKORDAS

Per pirmąjį šių metų pusmetį Darbo biržoje registravosi 1469 rajono piliečiai. Tai 323 arba 28 proc. daugiau nei per tą patį praėjusių metų laikotarpį. Daugiausia piliečių į biržą kreipėsi iš žemės ūkio (24 proc.) ir pramonės (20 proc.) įmonių. 12 proc. į biržą atėjusių žmonių darbo buvo netekę prekybos ir maitinimo įmonėse. Darbo ieškojo nemažas būrys jaunimo.

Liepos 1 d. biržoje buvo registruo-

ta 1517 bedarbių. Iš jų 643 moterys, 229 jaunuoliai, 121 priešpensinio amžiaus pilietis.

Per pusmetį Darbo biržos tarpininkams pavyko padėti įsidarbinti didžiausiam būriui savo klientų nuo pat biržos egzistavimo pradžios - net 879 arba 61 proc. bedarbių, kurie kreipėsi į biržą. Anksčiau, anot biržos direktoriaus Jono Nemicko, ši įstaiga darbą galėdavo padėti surasti tik kas ketvirtam - penktam bedarbiui. Dar 681 piliečiui padėta per užimtumo rėmimo programas. 262 žmonės dirbo viešuosius darbus, 93 suteikta galimybė persikvalifikuoti, 50 dirbo remiamus dar-

bus, po kurių, kaip įprasta, dauguma pasilieka nuolatiniam darbui.

Šių metų Darbo biržos prioritetas - jaunimo ir ilgalaikių bedarbių integracija į darbo rinką. Per įvairias užimtumo rėmimo programas buvo įdarbinta 219 jaunuolių ir 75 ilgalaikiai bedarbiai.

Nors į Darbo biržą kreipėsi beveik trečdaliu daugiau žmonių, nedarbo lygis rajone nuo sausio 1 dienos iki liepos pradžios sumažėjo 1,2 punkto. Dabar jis rajone - 5,9 proc.

Vygandas Pranskūnas

MŪSŲ KRAŠTIEČIO TAPYBA GRĮŽO NAMO

Jau rašėme, kad Rokiškio krašto muziejui panevėžietė psichologė Girena Kalvelytė – Kurpienė padovanojo apie 100 savo tėvo dailininko Petro Kalvelio darbų, kurių dalis šiuo metu eksponuojama dviejose muziejaus salėse.

Įdomi šių paveikslų autoriaus biografija, dar įdomesnis paveikslų kelias į muziejų.

1997 metais Rokiškio krašto muziejaus darbuotojai mokslinės ekspedicijos metu po Pandėlio seniūniją pamatė Pandėlio vidurinės mokyklos muziejuje ir kai kurių šio miesto gyventojų namuose paveikslų. Buvo susidomėta jų autoriumi. Paaikškėjo, kad tai prieš 9 metus mirusio ir Panevėžyje gyvenusio dailininko Petro Kalvelio tapyba.

Mūsų muziejininkai susirado Panevėžyje gyvenančio Petro Kalvelio dukrą, kuri papasakojo, kad dailininkas yra

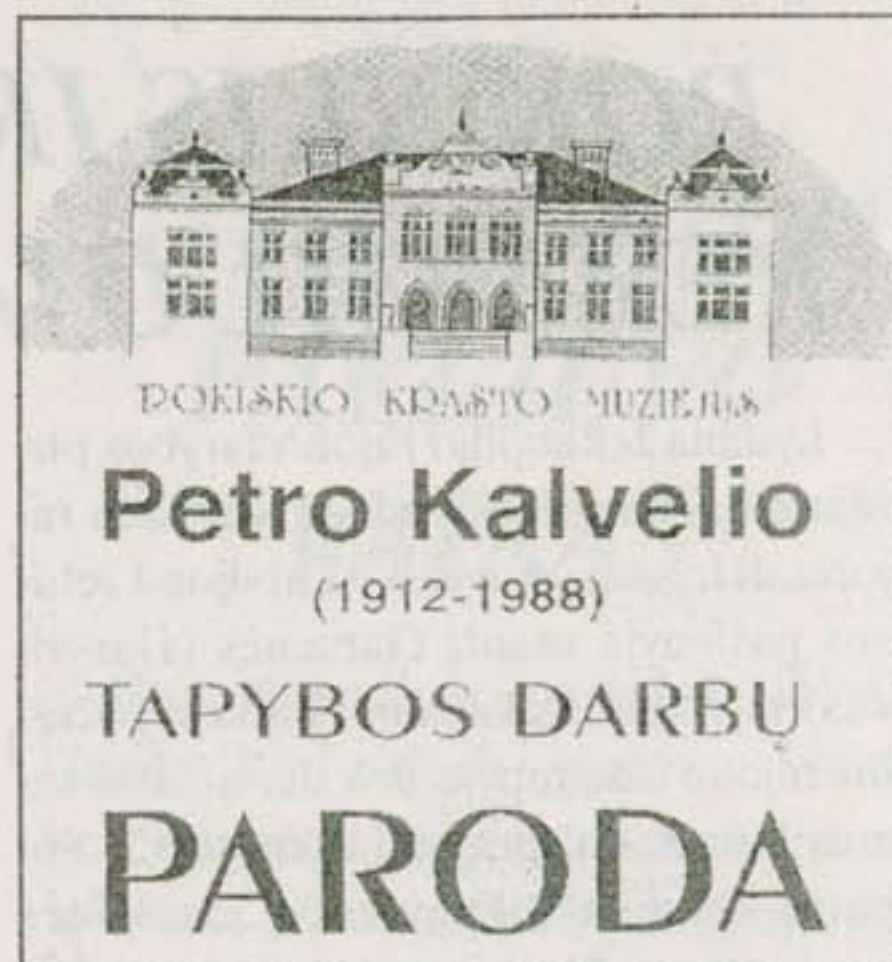
mūsų kraštiečio, parodė namuose sukauptus tapybos, akvarelės, pastelės, grafikos darbus.

Petras Kalvelis gimė 1912 metais Rokiškio rajone Stanikūnų kaime. Mokyklą baigė Skapiškyje. Jau ten pasižymėjo neeiliniais meniniais gabumais.

Tarnaudamas Lietuvos kariuomenėje puskarininkiu, lankė piešimo kursus, vėliau, po karo, savo sugebėjimus tobulino Panevėžyje K. Naruševičiaus dailės studijoje "Spektras".

Pokario metais visas gyvenimas prabėgo Panevėžyje. Petro Kalvelio darbais buvo eksponuoti Vilniuje, Kaune, Panevėžyje, Šiauliuose, kituose Lietuvos miestuose. 1982 metais jo 70-mečio proga Panevėžyje organizuota didelė tapybos paroda.

Kaip sakė dukra Girena, jos tėvas visada prisimindavo savo gimtinę, išvykos į mūsų rajoną jam buvo didelė

šventė. Čia turėjo daug draugų.

Kartais atokvėpio minutėmis sakydavęs, kad norėtų likti gyvas savo darbuose.

Dukra įvykdė tėvo prašymą padovantoti paveikslų kolekciją rokiškėnams, tikėdamasi, kad jie bus saugomi, kaip jina išsireiškė, viename gražiausių Lietuvos muziejų.

Rimantas Jurgelionis

PENKI PENKIŲ PENKTOS LAIDOS VARGONININKŲ KONCERTAI

Vargonų gausmo pakviesti, kaip ir kiekvienais metais, gausiai susirinko rokiškėnai į Rokiškio Šv. Mato bažnyčią, kurioje vyko Rokiškio kolegijos penktosios – jubiliejinės – diplomantų vargonininkų laidos valstybiniai egzaminai. Kiekvienas vargonininkas turėjo pagiedoti mišias ir 4-5 giesmes.

Su dideliu malonumu klausėmės penkių jaunų vargonininkų penkių gražių koncertų ir džiaugėmės, kaip darniai, švelniai skamba jauni balsai.

Visi vargonininkai sėkmingai išlaikė egzaminus, ir jiems įteikti diplomai. Kartu su vargonininkais, diplomai įteikti ir kitų specializacijų studentams: muzikos mokytojams – etnokultūros renginių organizatoriams, muzikos mokytojams. Tie absolventai, kurie išklaušė specialių disciplinų kursą, galės dirbti tikybos moky-

tojais.

Nors ir nuskambėjo paskutinis skambutis, išlaikyti valstybiniai egzaminai, įteikti diplomai, išdainuotos gražiausios dainos, išgiedotos giesmės tradiciniame diplomų įteikimo ir mokslo metų užbaigimo koncerte, sušoktas paskutinis valsas išleistuvėse, tačiau mūsų studentai dar nesiskirstė. Kolegijos mišrus choras, vadovaujamas vyr. dėstytojos Janinos Mikalajūnienės, aktyviai repetavo, ruošėsi vykti į Vilnių, į Pasaulio lietuvių dainų šventę. Teko gerokai paplušėti, ruošiant tokį didelį repertuarą. Grįžo linksmi ir patenkinti. Choro vadovei Janinai Mikalajūnienei buvo įteiktas atminimo medalis su V.Kudirkos atvaizdu.

Aldona Krikštaponienė
Rokiškio kolegijos vyr. dėstytoja

AISTROS DĖL BULVYTĖS

Turguje ir parduotuvėse pasirodė šviežių bulvių. Savaitė kita, ir įsibėgės "bulviakasis", laukus ims lankyti nekviesti "talkininkai". Teko patirti jų "darbštumą". Iškasamos, o dažniausiai išraunamos vos vos užsimezgusios bulvytės. "Dirbant" tokiu metodu, būtina išrauti kuo daugiau šių augalų, nes gera pusė gumbelių lieka žemėje. Per mėnesį iš 15 arų ploto likdavo tik dykuma...

Policija skėsčioja rankomis:

- Visų nesugaudysim, saugokit patys. Sugausit vagį – nubausime.

Sunku juos kaltinti, darbo jiems ir taip nestinga.

Teko skaityti, kad net Rusijoje aistros dėl bulvių užverda nejuokais. Kai ličio iškaršimu jau neapsiribojama ir pasitaiko atvejų, kai vagišius tiesiog nusikaltimo vietoje išleidžia dvasią.

Saulius Sakalauskas
Rokiškis

Šią vasarą panemuniečiai pažymi savo miestelio 400 metų jubiliejų. Ta proga Panemunio kraštotyrininkas Albertas Medelinskas specialiai "Pragiedruliams" parengė keletą publikacijų, kurias spausdinsime liepos mėnesį.

PANEMUNIEČIAI BUVO KARIAI

Ošia šimtamečiai medžiai Panemunio piliakalnyje. Jis ir greta tekantis Nemunėlis daug papasakotų apie garbingą šio krašto praeitį. Dar XIII a. čia buvo pastatyta pilis, gynusi nuo kalavijuočių ordino, kuris tuomet buvo įsikūręs dabartinės Latvijos teritorijoje. Pilyje nuolat būdavo 80 vyrų – raitininkų įgula, kurią sudarė jauni, nevedę apylinkės vyrai.

Panemunio pilis išsilaikė net keturis šimtus metų, bet 1704 -ųjų rugsėjo 3 dieną po savaitę trukusios apgulties pilį užėmė švedų raitininkai, vadovaujami karininko Fimijaus.

Šimtmečius kovojant prieš kalavijuočius, Panemunyje pagoniškieji papročiai ir religija išsilaikė iki XVII amžiaus. Tai matoma iš senkapių kasinėjimų.

Kai visoje Lietuvoje jau buvo krikščionybė, panemuniečiai jos vis dar nepripažino. Išvydavo ir žudydavo svetimšalius pamokslininkus, vienuolius ir lenkų bajorus. Pagrindinis krikščionybės skelbėjas buvo Jakutiškio, o vėliau ir Panemunyje pastatytas vienuolynas. Tada vietoje pagoniškojo aukuro pastatyta pirmoji medinė bažnyčia.

Įvedant naują religiją ir baudžiavą, panemuniečiai iš pradžių nepakluso naujam tvarkai. Jiems bausti pilies bajoras Krasickis šiauriniame piliakalnio šlaite išmūrijo citadelę, kurioje buvo įkalinami neklusnūs baudžiauninkai. Šio rūšio liekanos ir dabar tebestovi piliakalnio šlaite. Citadėlėje buvęs lovys lupimui ir 60 rykščių.

Panemunis buvo garsus savo pilimi. Augustijonų vienuolyno kronikoje XVIIa. gynybiniai įtvirtinimai buvo vadinami pilimi. Istorikai dažniausiai mini

Čedasų ir Panemunio atraminius punktus, kurie neteko savo reikšmės beveik vienu metu. Čedasų ir Panemunio pilys buvo giminingos savo strategine reikšme ir įranga. Legenda apie Panemunio pilį sieja didiko Astiko kovą su Steponu Batoru. Apie Astiko pretenzijas ir Panemunio dvaro puolimus kalba dokumentai. Tai yra lyg ir patvirtinimas Panemunio įtvirtinimų ankstesnį metą, tai XVI a. Čedasų ir Panemunio pilys minimos 1625 metų rugpjūčio-rugsėjo mėnesių švedų ir Lietuvos etmono Kristupo Radvilos kautynių metu. 1625 metais Panemunis švedų buvo sudegintas.

Taigi remiantis istoriniais faktais ir šaltiniais, galima teigti, kad Panemunio pilis švedų sudeginta 1625 metais turėjo būti atstatyta, nes minima 1704 metų Šiaurės karo metu.

Dabar Panemunio pilies kalvos viršuje yra aikštelė, apjuosta pylimu ir grioviu, į kalvą tarsi įkirsto pastato - citadelės, trijų sienų liekanos, kurių apatinėje dalyje pagal mūro techniką gali būti priskiriama XVI – XVII a. Piliavietės kompleksui priskirtume atokiau nuo kalvos puslankiu ir išsidėsčiusius bokštus – bastionus, kurių buvę penketas. Šiuo metu jų yra likę tik du. Bastionai yra triaukščiai, statyti tikriausiai keliais etapais. Apatinės dalies statybos technika giminiga kalvos citadelės statybos technikai. Vėliau šie bokštai – bastionai tapo sodybų puošybinio elementu. Šiaurės pusės pilies kalva ir citadėlė tikriausiai buvo apjuosta pylimais, kurių likučių yra dabartinių rūmų priekyje esančios aikštelės gale.

Panemunio piliakalnis nėra tyrinėtas, todėl jis slepia daug netikėtumų.

JĖGŲ SĖMĖSI IŠ VERSMELĖS

Gražios Panemunio apylinkės. Jas pagyvina vinguriuojantis Nemunėlis, savo vandenis nešantis Baltijos link. Nemunėlis yra šaltiniuota upė, jo pakrantėse gausu versmelių. Viena tokių yra Panemunio piliakalnio papėdėje. Šis šalti-

nėlis seniau buvo vadinamas Panemunio versmele.

Senovėje jis buvo laikomas šventu ir turėjęs gydomųjų savybių. Per Šv. Trejybės atleidus prie Panemunio versmelės plūsdavo minios žmonių. Traukdavo prie jos ne tik maldininkai, bet ir ligoniai, elgetos. Piliakalnio papėdė tiesiog kunkuliudavo nuo susirinkusių žmonių. Žiemą čia atbėgdavę miško žvėrys atsigerti versmelės vandens.

Panemunio versmelė buvo gražiai sutvarkyta: padarytas rentinis, o jo dugnas žvyruotas. Pati versmelė aptverta dažyta tvorele, uždengta dažytu stogeliu su kryželiu viršuje. Prie jos buvę padaryti suolėliai poilsiui. Susirinkę čia žmonės gerdavo versmelės vandenį, pildavosi jį į indus ir nešdavosi namo. Kiti prausdavosi šiuo vandeniu skaudamas vietas ar žaizdas. Šaltinėlių – versmelę išsėmdavę iki dugno. Buvo ir tokių, kurie mesdavę monetą į jį, bet jos čia neilgai pabūdavę, nes po atleidų jas išrankiodavę vietiniai girtuokliai ir praūždavę smuklėje.

Yra išlikusi legenda apie devynragį briedį, kuris buvo sužeistas, bet atsigėręs versmelės vandens ir pasveikęs. Po to jis vis eidavęs gerti iš šios versmelės. Dvare gyvenęs ponas Krasickis, kovojęs su pagoniyste. Tad vieną kartą, žiemą, pasiėmęs medžioklinį šautuvą ir nušovęs devynragį briedį. Kadangi Panemunyje buvę pagonių, o jie šį briedį laikę šventu, prasiėjęs didelis gyventojų bruzdėjimas prieš poną. Kilusi tokia pykčio banga, kad grafas Krasickis keletą dienų slėpėsis rūmuose nuo įsiaudrinusių panemuniečių. Pagaliau grafui pavykė su žmonėmis susitarti ir jis, kaip susitaikymo ženklą, prikalė devynragio galvą bažnyčioje virš durų.

Su žmonėmis grafas susitaikęs, bet jį užgriuvusios nelaimės. Jis persiėmęs koją, kurią teko nupjauti. Paskui grafas miręs. Tai tokia legenda apie devynragį briedį.

Sovietmečiu, kai klestėjo ateizmas, versmelė buvo palikta likimo valiai, suniokota, vanduo užterštas. Tik atgavus Nepriklausomybę Alfonso Varanausko ir Algio Jakulio iniciatyva šaltinėlis buvo išvalytas, sutvarkytas, uždėtas stogelis. 1991m. gegužės 26 d. Panemunio šaltinėlis po 50 metų vėl buvo pašventintas. Dabar į Panemunį atvykę svečiai ar buvę panemuniečiai semia šaltinėlio gaivų vandenį, pila į indus ir vežasi namo. Vietiniai gyventojai nešasi jo vandenį į namus ir giria gerą skonį.

Albertas Medelinskas

Autoriaus nuotrauka
Tęsinys kitame numeryje

Šioje vietoje kažkada stovėjo galinga pilis.

NELAIMIŲ KELIUOSE DAUGĖJA

Analizuodamas 1997 metų pirmojo pusmečio ir to paties šių metų laikotarpio avarijas, jų priežastis, Kelių policijos vyresnysis inspektorius Arvydas Grunda sakė, kad eismo dalyviai gatvėse ir keliuose elgiasi vis neatsargiau, dažniau pažeidinėja taisykles. Vien dėl saugaus greičio viršijimo šiemet užregistruotos 52 avarijos. Dėl tos pačios priežasties pernai įvyko 37 eismo nelaimės. Nuo 15 iki 22 avarių padaugėjo sankryžose, nuo 6 iki 16 - dėl manevravimo taisyklių pažeidimų. Dėl pėsčiųjų kaltės šiemet užregistruoti 5 įvykiai (pernai 2), dėl dviratininkų - 8 (4).

Penkių įskaitinių avarių, kai žuvo arba buvo sužeisti žmonės, kaltininkai - neblaivūs vairuotojai. Pernai tokių buvo dviem mažiau. Iš 1664 išaiškintų eismo taisyklių pažeidėjų 243 transporto priemonės vairavo neblaivūs. Pernai šie skaičiai buvo mažesni - 1334 ir 149.

Šiemet nesaugiau važiavo tiek valstybinio, tiek individualaus transporto vairuotojai. Pirmieji padarė 27 (pernai 19), antrieji - 103 (77) avarijas.

Kvalifikuojant nelaimės pagal jų pobūdį, lyderio pozicijas užėmė avarijos, kai viena su kita susiduria dvi transporto priemonės. Tokių įvykių šiemet 55, pernai - 35. Antroje vietoje transporto priemonės atsitrenkimas į kliūtį - 32 ir 26. Trečioje - virtimas. Tokių nelaimių šiemet buvo 23, pernai - 13.

Rajono keliuose per šešis prabėgusius mėnesius dažniausiai nelaimės žmones ištikdavo penktadieniais ir šeštadieniais - po 29 kartus. Ne ką laimingesni buvo ir antradieniai - 27 avarijos.

Iš viso per šį pusmetį įvyko 150 avarių (pernai 112). Užregistruotos 37 (29) įskaitinės avarijos, kurių metu žuvo 2 (3), sužeistas 51 (34) žmogus.

PO AUTOMOBILIŲ PAKLIUVO VAIKAS

Baigėsi mokslo metai, todėl natūralu, kad miestų gatvėse, kaimų keleliuose padaugėjo be užsiėmimo lakstančių, dviračiais važinėjančių vaikų. Neretai jie nepaiso eismo taisyklių, nepastebi greitai artėjančių transporto priemonių.

Liepos 5 d. po Anos Župinos vairuojamo automobilio ratais pakliuvo Obelių vaikų globos namuose keturias klases baigęs Aurimas Januškevičius. Alsetos kaime jis dviračiu, neįsitikinęs, ar saugu, kirto kelią Radišiai - Anykščiai - Rokiškis. Vairuotoja automobilio sustabdyti nespėjo. Vaikui sutrenktos galvos smegenys, sumuštas kūnas. Dalį atostogų jam teks praleisti ligoninėje.

ATSARGIAI: GATVIŲ REMONTAS

Kaip mūsų redakciją informavo Rokiškio miesto seniūnijos ekonomistas - žemės tvarkymo inspektorius Albertas Stončius, šiuo metu Rokiškyje tvarkomos Ažuolų, Juodupės, Lašo, Kęstučio, Vilniaus, P.Cvirkos gatvės. Kai kurių gatvių asfalto dangos taisymas dėl blogų oro sąlygų gali užsitęsti, todėl vairuotojai turėtų būti atsargūs - vanduo ant važiuojamųjų dalių dažnai slepia gilokas, asfaltuoti paruoštas duobes.

Artimiausiu metu numatoma taisyti Jaunystės, P.Širvio, Vilties gatves. Bus remontuojamos ir žvyruotos gatvės.

Vygandas Pranskūnas
Autoriaus nuotrauka

Tik lenktynininkams greitis neribojamas.

BENZINO KAINOS ROKIŠKIO DEGALINĖJE

	"Lukoil"	"Lietuvos kuras"	"Rokuva"	"Alsa"	AB "Rokiškio sūris"
A 95	1,84	1,85	1,83	1,85	1,83
A 92	1,74	1,74	1,74	1,75	1,73
A 80	1,69	1,70	1,70	1,70	1,68
Dyz.	1,19	1,19	1,19	1,20	1,18

Arčiausiai nuo Rokiškio esančioje "Lukoil" degalinėje Anykščiuose kuras brangesnis. Benzino A 98 (jo Rokiškyje nėra) kaina - 2 Lt, A 95 - 1,86 Lt, A 92 - 1,78 Lt, A 80 - 1,72 Lt, dyzelinio kuro - 1,20 Lt.

"Lukoil" degalinėje Rokiškyje veikiančios plovyklos kainos: lengvųjų au-

tomobilių plovimas - nuo 12 iki 30 Lt, autobusų - nuo 17 iki 35 Lt.

Prie "Rokuvos" degalinės veikia autoservisas.

Beveik visose degalinėse galima atsiskaityti "Viza", "Globus", banko ir kitomis kredito kortelėmis.

*Kas gražu, atsilieps, kas teisinga,
nemirs, nors vandenim, kalnais
apklotum.*

Vaižgantas

PRAGIEDRULIAI

Nepriklausomas rokiškėnų laikraštis

1998 m. liepos 14 d. antradienis. Nr. 33. Kaina 0,60 Lt.

Rajono valdyboje

VĖL SUSIGRAŽINO ŽEMĘ

Keletas žmonių, įgiję teisę į didesnę ar mažesnę žemės plotą, buvo sumanę jos atsisakyti ir kada nors pasiimti Vyriausybės žadėtą kompensaciją. Tačiau valstybė taip greitai išpirkti žemę iš visų norinčių ją parduoti kol kas neišgali. Kai kuriems žemės savininkams pabodo laukti žadėtų kompensacijų, todėl jie kreipėsi į teismą ir pareiškė, jog vėl nori atgauti tai, ko buvo atsisakę. Kai tokiais tempais mokamos kompensacijos, tai, anot jų, pinigų gali ir nebesulaukti. Teismas grąžino 3,42 ha žemės Povilui Jagminui ir 6,83 ha Julijonui Jagminui. Jie vėl galės pasijusti šeiminingais savo plotuose Kamajų seniūnijos Griščių kaime. Rokiškietė Ona Ieva Vaitkevičienė susigražino 16,24 ha Rokiškio kaimiškiosios seniūnijos Kurkliečių kaime. Tame pačiame kaime 6,85 ha vėl pa-

noro turėti juodupietė Feodora Cvetkova, o Pandėlio seniūnijos Apaščios kaime 5,97 ha žemės žada dirbti Genovaitė Letukienė iš Biržų.

Vadovaudamasi Apylinkės teismo sprendimais, rajono valdyba iš dalies pakeitė 1994 metų savo potvarkius, kuriais buvo nuspręsta šiems žmonėms už žemę išmokėti kompensaciją pinigais.

PARAMA DAUGIAVAIKEI

Rajono valdyba patenkino rokiškietės Dainoros Butkevičienės prašymą išnuomoti ne aukciono tvarka trims metams 16,3 kv. m žemės sklypą komercinei veiklai Panevėžio gatvėje, šalia autobusų stoties, sumokant 243,65 Lt tikslinių lėšų bei 72 Lt žemės kainos priedą už inžinerinius įrenginius. Kaip sakė mero padėjėja žemės ūkiui J.Jasiūnienė, moteris viena auginą keletą vaikų, jos mėnesio pajamos - apie 600 litų. Savivaldybės darbuotojai, apsilankę pas D.Butkevičienę, įsitikino, kad moteris gyvena tvarkingai, tačiau ma-

terialiai sunkiai. Prieš kurį laiką jos kioskas buvo išplėstas. Dabar savininkė jį susiremontavo, tačiau kioske dar nėra elektros. Moteriai, norinčiai baigti įrengti prekyvietę, keli šimtai litų - dideli pinigai.

J.Jasiūnienė siūlė tikslinių lėšų mokėjimą išdėstyti lygiomis dalimis trejiems metams, tačiau tam paprieštaravo meras V.Masiulis. Valdyba nusprendė, kad minėti pinigai turi būti sumokėti dar šiais metais.

GERIAU

NEDIRVONUOJANTI

Žiobiškietis Antanas Žvirblis Močiukų kaime turi išsinuomojęs 8 hektarus žemės, kurią sėkmingai dirba. Ūkininkas valdybos prašė atleisti jį nuo šių metų žemės nuomos mokesčio. Pasitarę valdybos nariai nusprendė, kad niekam geriau nebūs, jei tie plotai, už kuriuos Žemėtvarkos skyrius jau išmokėjo kompensaciją, dirvonuos. Todėl be didesnių ginčų A.Žvirblio prašymą patenkino.

Vygandas Pranskūnas

PARYŽIUJE IR ROKIŠKYJE

Keletą savaitių futbolo aistruolių dėmesys buvo prikaustytas prie televizorių ekranų - visi sekė geriausių pasaulio komandų kovas Prancūzijos stadionuose. Kaip žinia, sekmadienį stipriausia planetos vienuolike pirmą kartą tapo Prancūzijos rinktinė, finalinėse rungtynėse rezultatu 3:0 sutriuškinusi brazilus. Bronzos medaliai atiteko kroatams, 2:1 nugalėju-

siems olandus.

Ne mažiau įdomūs susitikimai vyko ir Rokiškio sporto mokyklos stadione. Čia rungtyniavo geriausieji visų kartų rajono futbolininkai. Dėl gražuolės taurės varžėsi sportininkai, kuriems iki 30, 35 ir daugiau kaip 35 metai.

Finalinėje dvikovoje susitiko dvi jaunesniųjų kartų komandos. Pergalę rezultatu 5:2 iškovoję tie, kuriems iki 30.

Vitas Žitkus

Ksavero Bagdono nuotrauka

Jie tarp veteranų pajėgiausi.

Taip, mes jau planuojame atostogas, o gal jau atostogaujame. Ši mėnesį tampa labai aktualu, kad dieninis kremas turėtų ultravioletinių spindulių filtrą. Atidžiai apžiūrėkite kremo dėžutę: turi būti parašyta LSF 4. Tokio indekso visai pakanka paprastam dieniniam kremui. Puiku, jei jame yra vitamino E.

Saulė dabar tokia, kad jūsų atostogų krepšy būtinai turi būti priemonių, saugančių nuo saulės. Angliškai jos vadinasi "Sun Care". Jos būtinos, jei norite išvengti rizikos susirgti odos vėžiu.

Jei ruošiatės kaitintis saulėje – pasirūpinkite, kad kremas turėtų indeksą 10 arba 12. Bet tai – tik atostogų pradžia. Vėliau, kai saulėje galėsite gulėti ilgiau, pirkite dėžutę ar tūtelę, ant kurios bus indeksas LSF 6, LSF 8... Na, o jei pakėlėte sparnus toliau į pietus – Italiją, Ispaniją, jums reikės kremo su pačiu didžiausiu indeksu: LSF 24!

Beje, vaikams iki 6 m. vasarą kremas su didžiausiu indeksu – būtinas. Saulė "pikta", ir procesas gali būti negrįžtamas.

Pliažė venkite "mirtinų" valandų: nuo 10 iki 14. Geriau eikite ten po pietų.

Beje, teptis kremu nuo saulės reikia ne plažė (tai daugelis daro!), o

KREMAI NUO SAULĖS *Netrukdo įdegti! Atvirkščiai...*

namuose, pusvalandį prieš išeinant. Šio kremo poveikis atsiranda būtent po pusvalandžio.

Svarbus momentas: prieš pirkdamos išsiaiškinkite, ar kremas atspa-

rus vandeniui. Jei taip, galite maudytis. Tačiau jei ne – po maudymo si procedūrą reikės kartoti.

Verta žinoti:

Saulė pirmiausia "bombarduoja" mus radiacija. Patys kenksmingiausi yra ultravioletiniai spinduliai. Daugelis medikų mano, jog dažniausiai odos vėžį sukelia besaikis kaitinimasis saulėje ("kepinkitės dabar, sumokėsite vėliau").

Polinkis sirgti odos vėžiu priklauso ir nuo žmogaus gymio. Juo oda šviesesnė, juo ji jautresnė ultravioletiniams spinduliams – taip atsiranda didesnė tikimybė susirgti. Šviesiaodžiams žmonėms patariama dažniau naudoti apsauginius kremus ir visuomet pridengti apgamus.

Pirmąją dieną deginkitės tik 15-20 minučių. Beprasmiška peržengti šią ribą, nes neatrodysite gražiau: po 50 minučių, praleistų saulėje, oda pavargsta ir daugiau negamina pigmento.

Oda įdega ne tik gulint, bet ir vaikstant, sportuojant ir pan. Judėdamos įdegsite lygiau ir be raudonų dėmių. Be to, judant kvėpuojame giliau ir greičiau išprakaituojame, o su prakaitu išsiskiria tam tikros medžiagos, kurios kaip tik padeda įdegti.

Prieš kelerius metus Lietuvoje buvo atrasta erkės perduodama liga, vadinama Laimo liga. Kasmet Lietuvoje vis daugiau žmonių užsikrečia šia liga. Mūsų krašte erkės puola žmones nuo kovo iki spalio mėnesio, o labiausiai liepą-rugpjūtį. Ištyrus tūkstančius Lietuvos miškuose esančių erkių, nustatyta, kad vidutiniškai kas vienuoliktą yra užsikrėtusi Laimo ligą sukeliančiomis borelijomis.

Pirmieji šios ligos požymiai išryškėja po kelių dienų, savaitių ar net mėnesių įkandus erkei. Apie 50 proc. ligonių įkandimo vietoje oda parausta. Paraudimas plečiasi, bet neskauda ir gali laikytis keletą dienų, savaitių ar net mėnesių. Be to, kartais dar atsiranda ir kitokių neryškių, labai įvairių negalavimų.

Kitiems 50 proc. ligonių oda neparausta, nors jie taip pat gali šiek tiek negaluoti. Pirmieji

LAIMO LIGA

ligos reiškiniai paprastai praeina savaime, net negydomi, tačiau po kelių savaitių, mėnesių, kartais net po vienerių ar dvejų metų atsiranda įvairių ir jau ryškių šios klastingos ligos simptomų. Gali sutrikti miegas, širdies veikla, atmintis, regėjimas, gali persikreipti veidas, atsirasti odos pažeidimų, galvos, ausų, sąnarių, nugaros skausmų ir kt.

Dažnai pasitaiko įvairių nervų sistemos pažeidimų – ypač kryžkaulio ar sprando srities radikulitas. Tačiau ne visi minėtieji simptomai išryškėja. Dažniausiai jų būna tik vienas kitas (atsirasti jie gali ne vienu metu). Nediagnozuota liga progresuoja, ir ligonis per keletą metų gali tapti invalidu. Tačiau nuo Laimo ligos nemirštama.

Tiksliai diagnozuoti Laimo ligą galima tik atlikus sudėtingą kraujo tyrimą. Tokį tyrimą reikia atlikti, jeigu Jums bent pastaruosius dvejus metus buvo įkandusi erkė. Būtina laboratoriskai išsitiirti dėl Laimo ligos, jei odoje buvo atsiradęs (nors vėliau pranyko) lėtai besiplečiąs ribotų kraštų paraudimas, net jei erkės įkandimo ir nepastebėjote.

Neužleista Laimo liga nesunkiai pagydoma.

Lietuvoje visas su Laimo liga susijusias paslaugas (erkių ir kraujo tyrimą, konsultacijas diagnozuojant Laimo ligą, profilaktinį bei sergančiųjų gydymą) teikia Biolaboratorinių tyrimų ir ligų profilaktikos firma "Endemik", turinti tam Sveikatos apsaugos ministerijos licenziją.

Kareivių g. 9, Vilnius, tel. 77 66 28.

Grybai – keisti augalai, kiekvieną vasarą ir rudenį pritraukiantys gausybę savo gerbėjų. Keisčiausia, kad jie auga niekieno nesėjami. Ir auga ne paprastose, o tamsiose ir drėgnose vietose. Todėl apie juos pasakojama daug padavimų ir legendų. Tai velnias paklaidino grybautoją, tai piktosios jėgos neatpažįstamai pakeitė... Tačiau ką begalvotum apie grybus (grybas neužaugs, jei į jį pažvelgs žmogaus akis), patikėti jais galima ne visuomet (kadaise iš jų gamino nuodus musėms, nors ne vien joms).

Tad kodėl "vaikomės" grybus po miškus nuo senų senovės?

Gurmanai teigia, kad kvapnus džiovintas grybas – tikras išsigelbėjimas, kai sriuba prėska. Nepamainomas jis ir gaminant padažus. Aišku, grybas grybui ne lygu. Miškuose, miškeliuose, net laukuose auga net 100 rūšių valgomų, be to, daugybė nuodingų grybų. Tačiau skaniausi, aromatingiausi grybai auga miške. Puius jų aromatas visiems sukelia apetitą, todėl siūlome keletą patiekalų.

Pikantiškos grybų salotos

1/3 stiklinės aliejaus, 1 stiklinė vandens, 1-2 citrinų sultys, druskos, pipirų ir cukraus pagal skonį, 3-4 skiltelės česnako, 500 g virtų grybų.

Padažas: į salotinę supilti aliejų, vandenį, citrinų sultis, įberti druskos, cukraus ir sutarkuotą česnaką.

Virtus grybus supjaustyti mažais gabaliukais ir sumaišyti su padažu. Palaikyti valandą šaldytuve, kad padažas įsigerėtų.

Salotos valgomos su juoda rupia duona.

20 g šviežių arba 5 g džiovintų grybų, 1 svogūno galvutė, 50 g prieskoninių daržovių (šakniavaisių), 5 g miltų, 2 šaukštai aliejaus, žalumynų, maltų pipirų, druskos.

Šviežius grybus nuvalyti, nuplauti, supjaustyti gabaliukais. Svogūno galvutę susmulkinti. Prieskonines daržoves nulupti ar nuskusti, nuplauti, susmulkinti. Viską sumaišyti, užpilti vandeniu ir virti. Miltus pakepinti aliejuje (kad gražiai pagelstų). Baigiant virti, sudėti pakepintus miltus, gerai išmaišyti, įberti pagal skonį druskos ir maltų pipirų, įmesti susmulkintų žalumynų.

Sriuba į stalą patiekama su pyragėliais, skrebučiais (pakepintos baltos duonos riekelėmis).

“OI JŪS GRYBAI, GRYBAI...”

Dietinė grybų sriuba

Pica su grybais

200 g miltų, 100 g sviesto arba margarino, 1 kiaušinis, 500 g šviežių virtų grybų, 200 g saldžios grietinės, 60 g lydyto sūrio, 2 kiaušinių tryniai, 1 paprika, druskos, pipirų, saujelė svogūnų laiškų.

Iš miltų, lydytų riebalų, kiaušinio ir žiupsnelio druskos suminkyti tešlą. Ją 30 minučių palaikyti šaldytuve. Paskui suformuoti picos paplotėlius (2-3 cm storio).

Grybus supjaustyti stambesniais gabaliukais.

Padažas: į lėtai šildomą grietinę supilti trynius, suberti lydytą sūrį, truputį druskos, pipirų, sudėti susmulkintą papriką, dalį supjaustytų svogūnų laiškų.

Ant paplotėlių sudėti grybus ir užpilti padažą. Kepti įkaitintoje orkaitėje (200° C temperatūroje) 30 minučių. Išėmus viršų apibarstyti likusiais susmulkintais svogūnų laiškais.

Grybų guliašas

500 g šviežių grybų, 2-3 svogūnai, 2-3 šaukštai riebalų, 1 paprika, 1 šaukštas miltų, 1 šaukštas pomidorų tyrės, druskos, pipirų, 3-4 šaukštai grietinės.

Nuvalytus, nuplautus, susmulkintus grybus pakepinti riebaluose. Sudėti supjaustytus svogūnus, papriką, suberti miltus. Gerai išmaišyti ir kepinti tol, kol grybai suminkštės. Baigiant kepti, supilti pomidorų tyrę ir grietinę. Pagal skonį įberti druskos, pipirų. Dar keletą minučių kepti.

Valgoma su bulvėmis.

TEBŪNIE TVIRTA JŪSŲ SANTUOKA

ŠEIMA – MŪSŲ TVIRTOVĖ IR MŪSŲ LAIMĖ, RŪPESČIAI IR DARBAI, MEILĖ IR AŠAROS, KIVIRČAI IR SUSITAIKYMAI, DŽIAUGSMAI IR, DEJA, LIŪDESYS... PAGALVOKIME APIE TAI IR SAŽININGAI PRISIPAŽINKIME, AR VISADA ESAME TEISIOS, AR NEGALIME SAVYJE KO NORS PAKEISTI, KAD MŪSŲ SANTUOKA BŪTŲ TVIRTA, KAD JOS NETEMDYTŲ VISOKIOS SMULKMENOS. TAI PADARYTI PADĖS ŠIS HUMORISTINIS TESTAS.

Tai, mieli VYRAI,

ar jūs priekaištaujaite žmonai, kai:

- ☞ ji vaikšto po namus su plaukų suktukais,
- ☞ juokiasi be priežasties,
- ☞ rūko,
- ☞ ilgai plepa su draugėmis,
- ☞ sėdi kirpykloje,
- ☞ dievina saldumynus, nors nuo jų tunka,
- ☞ nemėgsta triūsti virtuvėje,
- ☞ pastaruoju metu ėmė labiau puoštis – ar tik nesusirado "kito"?
- ☞ o svarbiausia, daug šneka, kai transliuoja mos futbolo varžybos!

O jūs, MOTERYS,

ar priekaištaujaite vyrui už tai, kad...

- ☞ jam rūpi tik televizorius,
- ☞ užuot patikrinęs sūnaus namų darbus, gulinėja ant lovos,
- ☞ vėl pradegino skylę staltiesėje,
- ☞ vonioje aptaškė veidrodį,
- ☞ daug ko nevalgo,
- ☞ parėjęs namo nepabučiuoja, o tik burbteli "labas"!
- ☞ nepasideda drabužių į vietą, o išmėto juos kur pakliuvo, be to, nenusivalo kojų,
- ☞ neišneša šiukšlių,
- ☞ draugai jam brangesni už žmoną!

Atsakymai gali būti: taip – 3 taškai, ne – 1 taškas, kartais – 2 taškai. Suskaičiuokite taškus.

MAŽIAU KAIP 10 TAŠKŲ: jūsų santuoka ideali!

11-14 TAŠKŲ: galite džiaugtis, jūsų vyras (arba žmona) – supratingas, taikaus būdo, atleidžia jūsų nedidelius trūkumus.

15-19 TAŠKŲ: jūsų gyvenimo draugas (draugė) – nepastovaus būdo, ištikus nesėkmei jis (ji) nusimeną ir visą kaltę suverčia jums. Pasistenkite užgrūdinti jo (jos) valią!

20-24 TAŠKAI: gaila, bet jums nieko negalima patarti... Jums galbūt nėra už ką prikaišioti, nes stengiatės, kad šeimoje vyrautų taika. O jūsų išrinktasis (išrinktoji) visai kitokio būdo. Jis įpratęs elgtis ir gyventi kitaip. Norint išsaugoti santuoką, jam (arba jai) reikia keistis.

25-27 TAŠKAI: pasakysime be užuolankų: gyvenate su irzliu žmogumi. Jis bambeklis ir priekabus. Tai, be abejo, blogai, bet abipusė meilė ir kantrybė padės jam atsikratyti šių trūkumų.

Jums ir apie Jus

"Pragiedrulių" priedas moterims, nuolat ieškančioms ir randančioms

KEISTAS SAPNAS

Įsivaizduok, kad susapnavai keistą sapną. Ramus ir draugiškas balsas sako Tau, kad tai paskutinės Tavo dienos žemėje. "Nebijok ir nesiblaškyk. Tik žinok". Pabundi ir stebiesi, kad nejauti iš siaubo besidaužančios širdies, o tik keistą ramybę. "Kokie netikėti kartais būna mūsų sapnai", - galvoji, bet negali atsikratyti minties, kad tai jau kažkas daugiau nei sapnas. "O jei", - garsiai neištari, o jei dairaisi po savo kambarį ir išvysti jį pirmą kartą: ar jis toks, kokiame norėjai gyventi? Ar tie baldai, tos knygos, tie drabužiai, krūvos atsitiktinių daiktų, nežinia, kada ir iš kur susikaupusių, - ar tai tie daiktai, tos knygos, tie drabužiai, kurių norėjai, kurie yra tik tavo, ar jie iš viso yra tavo ir tau reikalingi? "Jeigu, - pagalvoji, - šis kambarys bylotų apie mane, kokią mane išvystytų kiti, į jį įėję?" Keliesi, lieti daiktus ir negali jų pažinti, o pasakui vonioje ilgai žiūri į savo veidą veidrodyje. Tada staiga instinktyviai puoli skalbti susikaupusius vaiko drabužėlius, vis bus bent kokiai savaitei; tada, galvoji, reikia kaisti pietus, nulėkti parduotuvėn, suruošti patalynės pamainą, atsiminti iš taisyklų ir valyklų daiktus (gal paskambinti į darbą, kad neateisiu?); aptvarkyti butą, nusileisti rūsin

(bet ne, negaliu, darbe tiek visko susikaupę- užbaigti, atiduoti, perduoti, pasakyti...); nueiti pas vaikų mokytoją, dar patikrinti, ar jie neišaugo batų, dar gražinti bibliotekoms knygas, dar... Ne, gali praverkti iš nevilties, vis tiek nieko nespėsi. Bet argi tokia, sakyk, turėtų būti paskutinė žmogaus diena žemėje? Ar nekartojai sau ir draugėms daugybę kartų, kad ne tai svarbiausia, dulkinos sekcijos ir kokie panašūs dalykai; ar nevadinai jų bereikšmėm smulkmenom, kvaila buitimi, ar nesišaipei iš jų negalėdama, o kartais net ir nebeįstengdama su jais kariauti? Tad kodėl

kaip tik jų dabar griebiesi pirmiausia? Nedrįstu Tau priekaištauti, tik pasakysiu, ką supratau pati - tai kaltės jausmas verčia mus taip elgtis, kaltės jausmas, kad nespėjom to, ką turi spėti moteris, nes giliai širdy visos mes tyliai galvojam, kad tai visai nėra smulkmenos. Dulkės, ištrūkusi saga, nepavykęs pyragas - mes visos puikiai jaučiam - visa tai yra negerai ir neturi būti. Nespėjam, apsileidžiam, pritingim ir tuomet imam iš aukšto sakyti: "pilka buitį", "kasdienybės rutina", "tai ne man", "yra svarbesnių dalykų"... Betgi visi mūsų darbai, visi mūsų rankų palytėti daiktai galėtų skleisti mūsų šilumą, jei... Man rodos, aš suradau atsakymą, bet jei pasaky-

siu jį Tau, jis pasirodys pernelyg paprastas. Kai surasi jį pati, kitos irgi nepatikės. Tik tai, ką pats suvoki, nėra nei paprasta, nei banalu.

Mes abi suprantam, kad tokį rytą išsukuoti ir supinti dukters plaukai neliks sušukuoti amžiams, bet kas drįs pasakyti, kad tai tėra buitį? Net jei dukra niekada nesuspras, joje liks mūsų darniai tvarkomo pasaulio lašas, bet vėlgi - jei mes...

Tik kas ir kada gali pasakyti, kur yra riba tarp banalybės ir šventės? Kas, jei ne mūsų širdis?

Neužmiršk to keisto sapno (juk tai sapnas), nebijok jo, verčiau apsi-prask su juo (juk šiaip ar taip tai tiesa). Mes dar būtinai apie jį pakalbėsime.

